

ZOMBOR ÉS VIDÉKE.

TÁRSADALMI, KÖZMŰVELŐDÉSI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI MEGYEI KOZLÓNY.

Megjelenik hetenkint háromszor: vasárnap, kedden és csütörtökön.

Hirdetések és előfizetési felvételek a egyes számon kaphatók helyben: Muzsik és Parties könyv- és könyvnyomdájában, Schön Adolf könyvkereskedésében, Hay Sándor dohánytöszdájében, valamint hirdetések a nyilrtéri közlemények egy a fővárosi mint a külföldi összes hirdetési irodákban.

Egy szám 10 kr.

Szerkesztési iroda és kiadó hivatal:

Sötét- és csendes-utca sarkán, Hofelder-féle háztalan, hová minden a lap szerkesztési részét illető közlemény, és előfizetési és hirdetések is küldendők.

Hérmontion levelek nem fordulhatnak a szerkesztés nem adának vissza.

Szerkesztési értékezhalmi: d. e. 11 óráig 12-ig és d. n. 3-tól 5 óráig.

ELŐFIZETÉSI DÍJ	
Évesz évre	8 frt.
Fél évre	4 —
Negyed évre	2 —
Videkhez tartan küldvény	
Évesz évre	9 frt — kr
Fél évre	4 — 50
Negyed évre	2 — 25
Népfüzetőknek helyben:	
Évesz évre	6 frt — kr
Fél évre	3 —
Negyed évre	1 — 50
Népfüzetőknek vidéken:	
Évesz évre	7 frt — kr
Fél évre	3 — 50
Negyed évre	1 — 75

A zombori kir. ügyészség — a „Zombor és Vidéke” ellen.

Tisztaban van vele minden ember. Még a főispán leghevesebb védelmezői is beismerik, hogy a „Zombor és Vidéke” ellen felült vadindítvány csak szimpla retorzió a főispán részéről, a kinek nincs morális bátorsága elnevelni szemlét szemlén megállani, kiállni velük az esküdtszék sorompói elé, hanem hátulról megkerülvé akarja őket leltani labukról, a mi pedig nem lovagias eljárás. A királyi ügyészségnek vadindítvány, melylyel oly vezércikketek tamad meg, melyekben még a politikának anyuka sincs, mutatják az egésznek feleroszokolt voltát, a mit kigyébként mi itt napnál világosabban be is bizonyítottuk.

A kir. ügyészség belenyúlt a „Zombor és Vidéke” ez évi januári számán ki nem gyaukunk eléggé bátrak álláspontjához, s találmára kiragadott onnan két tétel védelmezésére, hanem egyszerű számat, azután a februári számok közül közhöz, a tagadashoz folyamodtak. Azon egyet, a márciusi számok közül harmat, bár a dolog nem így áll. Egyáltalán nem az aprili számok közül egyet s vaktába aspirálunk olylajta dicsőségre, mely vég-rámondta ezek mindgyékének vezércikkére, hogy politikai tendenciát árul el. Semmi hősiéget nem látunk a törvény-S feladatán nem is volt nehéz. Kisértes meg bárki, vegyen elő bármely társadalmi lapot a világon, sőt ha úgy tetszik, az iskolák, keresse ki a legártatlanabb rész az elsők, a kik kíméletelemlen eltélnők a törvényzsgot.

Az 1848: 18. t. cz. 30. §-a pedig világosan intézkedik s meghagyja, hogy politikai tárgyak körül csakútol nékülki lapok foglalkozni nem szabad. Valjon mi-ezen törvény inteniója? Egyszerűn anna. A politika egy lejtő, melyen mindenki megállni nem tud. E lejtőn könyvnyomdájában a sájtó s oly térre

dalmi életet a politikai élettől elválasztja, gázolhat, melyen már az igazságszolgá-itélet alá, holott itt ezen mindenesetre egy hásszányi, mely szinte láthatatlan, tatas tole elégtéltel követel. Ez elégtéltel politikai faktor — mint a társadalom-mely összeesik olykor s ritka nagy szel-tel megadhatása anyagi kérdésektől föl-lemnek kell annak lennie, a ki e határ-nyonalak között mozogva egy kissé a-tákon átát ne csapna, valamint csak nagy-szellem ítelheti is azt meg, hogy meny-nyire csoport átál a társadalmi elmélke-dés a politikába. Nincs is ennél termé-tesesebb. Egy vidéki lap hivatását tel-lyesíti akkor, midőn programja legelső ha-táraitag elnevelni mindent megbíral, a mi határnak?

E védekezés közt sokan balul ítel-hetnek meg. Azt mondhatná valaki, hogy van, de meg mindig társadalmi kérdés. Ott ama zselo határokkal egy kifeje-zés, egy gondolat átalsuszhatik a poli-tikához, hogy törvényzsgot követünk el. árthatlan elmuftattas, melyen senki a vi-De minden további mentegetőzés lágon nem ütözhetik meg. Irójának helyében álljanak itt azon czikkek, me-ese-ágában se volt azt hinni, hogy érte a lapszerkesztő vád alá helyezendik.

Először is a januári czikkek ele-keznek. Egyike ezeknek „A vegyesház-zaaság és a forendiház” című, mely la-punk 8. számában látott napvilágot. E czikk első sora így kezdődik: „A ve-mindazt, a mi a „Pesti Napló”-nak jo-gyváhaszág kérdése tisztán társadalmi-gában volt megírni, de egy társadalmi-kérdés; egy cseppet se politikai.” E nyíltlapnak tiltatik. Tárgya a főispánok ama-kielentés egy határozott irányt szabott-társadalmi bűne, mely szerint ok, mint a czikk írja elé, mely lehetetlenné te-az, hogy politikai inteniókát kövessen, szögök, a mennyiben párbajt vívna-k, hogy pártállásponot foglaljon el. Szem-Alapjában tehát a párbaj ellen irányul-mel látható maga az a jóhiszeműség, Szab-ad-e egy társadalmi lapnak megróni-mel a czikk íróját vezérle, mely már-eleve tiltakozni látszott azon föltéve-eltetésége ellen, hogy politikai akar. A-czikk különben a vegyesházasságról szóló-törvényjavaslatnak a forendiházban tör-tel megkúbaszta okait fejtegeti. A kir-ügyészség azt hiszi, hogy itt a forendi-ház mint politikai faktor esett politikai-

Az 1848: 18. t. cz. 30. §-a pedig világosan intézkedik s meghagyja, hogy politikai tárgyak körül csakútol nékülki lapok foglalkozni nem szabad. Valjon mi-ezen törvény inteniója? Egyszerűn anna. A politika egy lejtő, melyen mindenki megállni nem tud. E lejtőn könyvnyomdájában a sájtó s oly térre

Az 1848: 18. t. cz. 30. §-a pedig világosan intézkedik s meghagyja, hogy politikai tárgyak körül csakútol nékülki lapok foglalkozni nem szabad. Valjon mi-ezen törvény inteniója? Egyszerűn anna. A politika egy lejtő, melyen mindenki megállni nem tud. E lejtőn könyvnyomdájában a sájtó s oly térre

Az 1848: 18. t. cz. 30. §-a pedig világosan intézkedik s meghagyja, hogy politikai tárgyak körül csakútol nékülki lapok foglalkozni nem szabad. Valjon mi-ezen törvény inteniója? Egyszerűn anna. A politika egy lejtő, melyen mindenki megállni nem tud. E lejtőn könyvnyomdájában a sájtó s oly térre

Az 1848: 18. t. cz. 30. §-a pedig világosan intézkedik s meghagyja, hogy politikai tárgyak körül csakútol nékülki lapok foglalkozni nem szabad. Valjon mi-ezen törvény inteniója? Egyszerűn anna. A politika egy lejtő, melyen mindenki megállni nem tud. E lejtőn könyvnyomdájában a sájtó s oly térre

Az 1848: 18. t. cz. 30. §-a pedig világosan intézkedik s meghagyja, hogy politikai tárgyak körül csakútol nékülki lapok foglalkozni nem szabad. Valjon mi-ezen törvény inteniója? Egyszerűn anna. A politika egy lejtő, melyen mindenki megállni nem tud. E lejtőn könyvnyomdájában a sájtó s oly térre

Az 1848: 18. t. cz. 30. §-a pedig világosan intézkedik s meghagyja, hogy politikai tárgyak körül csakútol nékülki lapok foglalkozni nem szabad. Valjon mi-ezen törvény inteniója? Egyszerűn anna. A politika egy lejtő, melyen mindenki megállni nem tud. E lejtőn könyvnyomdájában a sájtó s oly térre

Az 1848: 18. t. cz. 30. §-a pedig világosan intézkedik s meghagyja, hogy politikai tárgyak körül csakútol nékülki lapok foglalkozni nem szabad. Valjon mi-ezen törvény inteniója? Egyszerűn anna. A politika egy lejtő, melyen mindenki megállni nem tud. E lejtőn könyvnyomdájában a sájtó s oly térre

Az 1848: 18. t. cz. 30. §-a pedig világosan intézkedik s meghagyja, hogy politikai tárgyak körül csakútol nékülki lapok foglalkozni nem szabad. Valjon mi-ezen törvény inteniója? Egyszerűn anna. A politika egy lejtő, melyen mindenki megállni nem tud. E lejtőn könyvnyomdájában a sájtó s oly térre

A „Zombor és Vidéke” tárczája.

Ne félj semmit . . .
(Heine)

Ne félj semmit drága párom,
Eredj bizton itt magad,
Im az ajtot is bezárom,
Neboj meg ellopjanak!

Fújthatat kün a szél dühösen
Nem érezek agyalom
S hogy tiz éppen ne léhessem —
A lámpást is elfújom.

Engedd, hogy védő karommal
Általfogjam nyakadat,
Nem hozhatam sáit magammal,
Konnyen meghatód magad.

Patay Sándor.

Egy kórista keservei,
vagy:
„NEM BANOM! KIALLOM!”
avagy:
„SORSAJT SENKI EL NEM KERÜLHET!”
(Szomoru vig, vig-sz omoru igaz história)
(Folyt. köv.)

Hogy a színeszek, de különösen a kardalok „urak” hany ezer meg ezer „asticki”-tunk-mo! Eltűnt a mosoly, az ajkák többé nem húzódtak a fül — de az all helyen. — Mindgy-legalább volt, amivel előszóllyozhatók a színeszek bosszantásat. T. i. folyton azon válamelyik társuk róta ruhát bosszították a gondolkodott, hogy mit fog o mondani Ludmilának, s mikor denírozott a kozoség ek-millának, ha viszontlátandja! Mert egy bol-telen kacagásba tört ki. Miskor megpróbál-tak, hogy ragasztva van-e bujsza? s éppen

akkor tépték le felet, mikor már a színe-skellet lépni, o zavarában ott hagyta a má-sik felet, és felbujszalt sétatát a szupadon, s még hozzá a rendező őt dorgálta meg. Kicséréltek lábbelijét. Ruháját össze-varták — kalajpat edugták — de ő boldog volt! Mindennap látta Ludkát!

Igen! találkoztak minden próbán! — Jó napot Ludmilla kisasszony! — Jó napot Hebrencs ur! — Hogy van kedves papája? — Kösöznom, jól. Mindjárt jóa ő is próbára. — És kegyed kisasszony jól érzi magát? — Kösöznom, jól. — És ez minden nap 4—5-ször ismétlő-dött, s az ilyen rövidnek látszó beszélgetés sokszor igen sokat tartalmalt!

Zavartalan mint a tó sima tükre volt az én Hebrencs barátom élete — egy hónapig. Ezen idő elteltével — ugy új év után 2—3 nappal, hasztalan várta Ludmiláját a próbára. O nem jött!! Előadásra — nem jött!! Mi történhetett?!!

Harmadnapnál tovább nem bírta a ké-tyelt, a mardosú kint, megkérdezte Tuhtum urat és azt a lesújtó választ kapta: hogy be-terg — aghyan fekvő beteg s nem is hiszi, hogy harom hétnél előbb felgyohessen!

Minden nap kérdezte Tuhtum urat, s megie-gelő boldogsággal, hanem más vágyai is végre a 3-ik héten megtudta, hogy holnap-van Ludmilla már a színházhoz jön.

Miska már 6 órakor reggel ott állott a színház előtt s aig ügöttök ki a házme-ster, mert az öltözö fele oda plántálta magát és — vant. Vegre jött!!

Van-e tolli, mely leírhatná, azon edes-kés, bárgyu, boldogságtól homályos nézet, melyel Ludkiját megpillantá? le tudná-e írni ama szemérmeseten, lefele pislogó san-dításokat, melyekkel Ludika életét állgát? Meg sem kísértém! A vén házmester hamu-sa sunyogva leste meg egy sarokból a bájtél genor képet és csodálodolokat képzel-hetett fele.

Megtörtént, mi még soha! Ludika ke-zét nyújtá — Hebrencs megragadá — és a mint a viszontlátás hevében kissé oldalát lé-tenek vála, halandó szemétől nem tarthatva, a catastropha megtörtént!! — „Ludim” — „Hebrencsem!” hangzott: és a szerelmi való-más melegeledt és rövid szavakkal. Ok egymá sállomn ingerkedtek.

Oh, a nagy szenvedélyek, a mely érzel-mek pillanatában az ember melegeledzik egy rövidke szóval is. Kéllemes és a letarolt mezők egyhan-gaságához hasonló élet folyt a két szereplő-kört egész a taraság végéig. Meglegeledtek jól megértett pillanatok váltásával és egy-egy löpva nyert csókjal, — mar t. i. a Tuhtum ur közel nem volt — mert az ő ismeretes elveimél fogva ez balul áthetelt volna ki. Ó fog sem csokolódzott, hát mire való volna ez masnak?!! — — —

Minden nap kérdezte Tuhtum urat, s megie-gelő boldogsággal, hanem más vágyai is végre a 3-ik héten megtudta, hogy holnap-van Ludmilla már a színházhoz jön.

Miska már 6 órakor reggel ott állott a színház előtt s aig ügöttök ki a házme-ster, mert az öltözö fele oda plántálta magát és — vant. Vegre jött!!

Van-e tolli, mely leírhatná, azon edes-kés, bárgyu, boldogságtól homályos nézet, melyel Ludkiját megpillantá? le tudná-e írni ama szemérmeseten, lefele pislogó san-dításokat, melyekkel Ludika életét állgát? Meg sem kísértém! A vén házmester hamu-sa sunyogva leste meg egy sarokból a bájtél genor képet és csodálodolokat képzel-hetett fele.

Megtörtént, mi még soha! Ludika ke-zét nyújtá — Hebrencs megragadá — és a mint a viszontlátás hevében kissé oldalát lé-tenek vála, halandó szemétől nem tarthatva, a catastropha megtörtént!! — „Ludim” — „Hebrencsem!” hangzott: és a szerelmi való-más melegeledt és rövid szavakkal. Ok egymá sállomn ingerkedtek.

Oh, a nagy szenvedélyek, a mely érzel-mek pillanatában az ember melegeledzik egy rövidke szóval is. Kéllemes és a letarolt mezők egyhan-gaságához hasonló élet folyt a két szereplő-kört egész a taraság végéig. Meglegeledtek jól megértett pillanatok váltásával és egy-egy löpva nyert csókjal, — mar t. i. a Tuhtum ur közel nem volt — mert az ő ismeretes elveimél fogva ez balul áthetelt volna ki. Ó fog sem csokolódzott, hát mire való volna ez masnak?!! — — —

Szerkesztési iroda és kiadó hivatal: Sötét- és csendes-utca sarkán, Hofelder-féle háztalan, hová minden a lap szerkesztési részét illető közlemény, és előfizetési és hirdetések is küldendők. Hérmontion levelek nem fordulhatnak a szerkesztés nem adának vissza. Szerkesztési értékezhalmi: d. e. 11 óráig 12-ig és d. n. 3-tól 5 óráig.

